

РЕШЕНИЕ

№ 339

гр. София, 20.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 20.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **4863** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 91, ал. 2 от АПК.

Образувано е по жалба, депозирана от [фирма], чрез управителя М. Я., против Заповед № РКР20-РА51-6/ 28. 05. 2020 г., издадена от главния архитект на район "К." при Столична община, с която на основание чл. 91, ал. 1 от АПК е оттеглено разрешение за строеж № 20/ 14. 05. 2020 г. за строеж "Оптично кабелно захранване между [населено място] и [населено място]" в поземлени имоти с идентификатори 07140.8124.406; 07140.8124.467; 07140.8124.40.950; 07140.8092.933; 07140.8092.938; 07140.8092.952; 87401.7503.1 и 87401.7501.139 по КККР на район „К.“.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

С Разрешение за строеж № 20/ 14. 05. 2020 г., издадено от главния архитект на СО – Район К., е разрешено на [фирма] да реализира строеж „Оптично кабелно захранване между [населено място] и [населено място]“ за поземлен имот с идентификатор 07140.8124.406; 07140.8124.467; 07140.8124.40. 950; 07140.8092.933; 07140.8092.938; 07140.8092.952; 87401.7503.1; 87401.7501.139, район К..

С вх. № РКР 20-ГР94-1372/ 22. 05. 2020 г. в Столична община, район „К.“ е постъпило

искане да се изтегли внесената преписка за доокомплектоване. В писмото било отразено, че същото е подписано от М. И. в качеството му на управител на [фирма]. Предвид постъпилото писмо с вх. № РКР 20-ГР94-1372/ 22. 05. 2020 г., била издадена оспорената Заповед № РКР20-РА51-6/ 28. 05. 2020 г., издадена от главния архитект на район "К." при Столична община, с която на основание чл. 91, ал. 1 от АПК е оттеглено разрешение за строеж № 20/ 14. 05. 2020 г. за строеж "Оптично кабелно хранване между [населено място] и [населено място]" в поземлени имоти с идентификатори 07140.8124.406; 07140.8124.467; 07140.8124.40.950; 07140.8092.933; 07140.8092.938; 07140.8092.952; 87401.7503.1 и 87401.7501.139 по КККР на район „К.“.

Административният орган е постановил посочения административен акт, като е приел, че с това писмо се изразява воля за отказ от инвестиционните намерения.

В хода на съдебното производство е назначена и изготвена съдебно-почеркова експертиза, от която се установява, че подписът от името на М. И. Я. в писмо с вх. № РКР 20-ГР94-1372/ 22. 05. 2020 г. не е положен от М. И. Я..

При постановяване на своя съдебен акт съдът се довери изцяло на заключението на съдебно-почерковата експертиза, тъй като е изготвено от компетентно вещо лице и отговаря в пълнота на поставените задачи.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правната страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1, във връзка с чл. 91, ал. 1 от АПК, от заинтересована страна, имаща право и интерес от обжалването. Разгледана по същество, същата е основателна, поради следните съображения:

В ЗУТ не е предвиден ред за оттегляне на административните актове издадени по този закон, поради което и на основание чл. 219, ал. 3 от ЗУТ, намира приложение АПК. В чл. 91, ал. 1 от АПК е предвидена възможност за оттегляне на всеки един административен акт, подлежащ на обжалване по административен или съдебен ред. Съгласно чл. 91, ал. 1 от АПК, на което правно основание е издадена процесната заповед, в 7-дневен срок, а когато органът е колективен - в 14-дневен срок, от получаване на жалбата или протеста административният орган може да преразгледа въпроса и да оттегли сам оспорения акт, да го отмени или измени, или да издаде съответния акт, ако е отказал издаването му, като уведоми за това заинтересованите страни.

В конкретния случай оспорваният административен акт е незаконосъобразен, тъй като не са били налице условията за неговото издаване. Безспорно е по делото, че правото на отзив, материализирано в процесната заповед, е упражнено от главния архитект на район "К." при Столична община, който е издател на Разрешение за строеж № 20/ 14. 05. 2020 г.

В случая, макар и от формална страна да е налице компетентност на този орган, не е налице надлежно сезиране по реда на чл. 91, ал. 1 от АПК, поради което не са били налице материалните предпоставки за приложение на чл. 91, ал. 1 от АПК.

Разпоредбата на чл. 91, ал. 1 от АПК, регламентираща правото на отзив на административния орган, предвижда, че в 7-дневен срок от получаване на жалбата или протеста административният орган може да преразгледа въпроса и да оттегли сам

оспорения акт, да го отмени или измени, или да издаде съответния акт, ако е отказал издаването му, като уведоми за това заинтересованите страни, т. е. дадена е законова възможност за корекция на надлежно оспорен административен акт от издателя му чрез упражняване на "самоконтрол" с оглед на възраженията по редовно подадена жалба и преди изпращането ѝ в съдебната инстанция.

В чл. 91, ал. 1 от АПК е предвидена възможността за оттегляне на "оспорения акт", което еднозначно сочи, че правото на отзив може да се упражни само при подадена редовна жалба, пораждаща деволутивен и суспензивен ефект. В случая, процесната заповед е издадена въз основа на писмо, в което единствено е отразено желание за изтегли внесената преписка за доокомплектоване. Съдържанието на посоченото искане не сочи на воля за обжалване на разрешението за строеж.

Дори да се приеме, че разпоредбата на чл. 91, ал. 1 от АПК е приложима в конкретния случай, от изготвената по делото съдебно-почеркова експертиза се установява, че подписът, положен от името на М. И. Я. в писмо с вх. № РКР 20-ГР94-1372/ 22. 05. 2020 г., не е негов, поради което в конкретния случай липсва надлежно сезиране на административния орган.

От изложеното следва, че административният орган се е произнесъл извън хипотезата на чл. 91, ал. 1 от АПК, тъй като не е бил надлежно сезиран. Ето защо оспорената заповед се явява незаконосъобразна, поради което следва да бъде отменена.

При този изход на спора и при своевременно заявено искане на оспорващото дружество следва да се присъдят направените разноски по делото в общ размер на 1040 /хиляда и четиридесет/ лева, от които 50 /петдесет/ лева държавна такса, 390 /триста и деветдесет/ лева – внесен депозит за изготвената по делото експертиза, както и 600 /шестстотин/ лева – заплатено адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Второ отделение, 29-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № РКР20-РА51-6/ 28. 05. 2020 г., издадена от главния архитект на район "К." при Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма] направените по делото разноски в общ размер на 1040 /хиляда и четиридесет/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: